ex termino vel agente Sed dico quod faciunt vnam ſpeciē ſcḋm rem ꝗ eſt duplex ſcḋm eē ītētionale. Sʒ cōtra vna pōt eē ſiue alia dico ꝙ nō ſʒ cauſabitur aliqua de nouo.

¶ Ad.10. dubiuʒ eſt in quo p̄dicamēto ponanꝶ actiones īmanētes Capr.i.4. ponit eas ī p̄dicamento actiōis ⁊ tn̄ ī.2. ponit eas ī p̄dicamēto q̄litatꝫ notū ē ꝙ intelligere vel actꝰ ītellectꝰ nō eſt pura rl̄o qꝛ que generat habitū. Modo relatio nō eſt pricipiū actionis. Dixit tamē ꝙ ſūt relatiua ſecūdū dici qꝛ homo eſt beatꝰ nō ꝑ qualitatē abſolute ſed vt vnitꝰ ſūmo bono. Si queraꝶ an iſta relatio ſit realis dicitur qḋ relatio ſcientie ad ſcibile eſt realis ex parte vnius extremi. Sed contra relatio non eſt maioris entitatis quam ſuus terminus cum totū eſſe relationis ſit ad aliud ſe habere ſed ipſum ſcibile non eſt igitur negatur maior quia pater ſpecie differt a filio ergo vnum extremum eſt perfectius altero ⁊ ꝑ conſequens maioris entitatis. Nec proſteriora ſūt perfectiora niſi in hꝭ que ſunt eiuſdem ordinis nec diſtincta ſemꝑ poſſūt ſeparari ymmo aliquando ens reale videtur non poſſe eſſe ſine ente rationis vt ſortes ſine identitate ad ſeipſum. Ad aliud negatur maior quia viſio ſenſus non eſt cauſare verbum.

Ad aliud dico ꝙ nichil ſequitur quia albedo eſt mēſura colorum ⁊ tamen non ſequitur ꝙ ſit relatio licʒ ſit dubium an ex hoc albedo habeat relationem realem ad alios colores ⁊ primus angelus ad alios angelos.

¶ Ad.11. non eſt ſimile de calefactione qꝛ in calefactione eſt calor qui eſt de predicamento qualitatis in viſu autem non eſt niſi ſēſatio. Guilbertus autem an̄alogice capit actionem. Si dicaꝶ ſcḋm phi. hic ſētire eſt quoddam pati dꝛ ꝙ non capiꝶ pati pro predicamento paſſionis. Alia tamen opinio probabilis eſt qꝛ videtur ꝙ in omni actione ſit quedā relatio agentis ad paſſum. Et hec videtur eſſe in predicamento actionis.

¶ Et per hoc ptʒ ad.12. Nec incōuenit qualitates implicantes reſpectꝰ diſtingui ꝑ terminos ſicut alie relationes quando ille qualitates depēdent ab obiecto dependentia ꝓpria ⁊ eſſentiali. Nec phi. negat quin felicitas ſit qualitas abſolute ſed nō eſt permanens in hac vita.

Ad.13. cōmuniter ponitur ī itellectu duplex noticia ſcʒ intuitiua qn̄ res eſt pn̄s abſtractiua qn̄ eadē eſt abſens. Sed dubiū eſt an ſint eiuſdē ſpeciei cum ſint de eodem obiecto ideo de hꝭ in tertio.

AD.4. ſic ꝓceditur vꝛ ꝙ non ſint q̄nꝗ ſenſibilia cōia ſcilicet magnitudo motus quies figura ⁊ numerus qꝛ entia mathematice non ſūt ſenſibilia qꝛ mathematicus abſtrahit a ſenſibilibꝰ predicta āt ſūt ētia mathematica igitur. Sed contra eſt phūs.

¶ Rn̄deo dicēdū cum S.T. hic lec.13. qḋ ſēſibilia tribus modis dicūꝶ vno q̄dē mō ꝑ accn̄s ⁊ duobꝰ ꝑ ſe ſcʒ ſēſibile ꝑ ſe diuidiꝶ ī ſēſibile propriuʒ ꝙ vno tn̄ ſēſu ꝑcipiꝶ. Et ī ſēſibile cōe ꝙ̄ pluribꝰ. Exēplū primi vt color. Exēplū ſcḋi vt magnitudo. Et iter iſta ponit phūs talē dr̄ñiam qꝛ ſenſꝰ circa ſēſibile ꝓprium nō decipiꝶ ſicut auditꝰ nō decipiꝶ de ſono. Sed circa ſenſibile ꝑ accn̄s vel ſenſibile cōe ſenſus decipitur ſicut ſi velit iudicare ꝑ colorem quod veniens a longe ſit homo vel quod res tantum diſtat vel qḋ ſit rotunda quia quadrata a lōge viſa videntur rotūda. ¶ Et notandum quod tactus ⁊ viſus percipiūt omnia ſēſibilia cōia alij autē aliqua. Preterea ſenſibile ꝑ accn̄s eſt illud quod accidit ei ꝙ ſēſiꝶ ꝑ ſe Et ſic ſubā eſt ſēſibilis ꝑ accn̄s ⁊ petrus. Accidit enim albo ꝙ ſit petrus ex hꝭ quidam incīdrūt ꝯtra noīales ꝙ nulla quantitas eſt ſubſtantia qꝛ quātitas eſt ſēſibile ꝑ ſe ⁊ nitūꝶ euadere ꝑ p̄dicatiōes ⁊ logice.

¶ Dubitaꝶ de diſtinctione ſēſibiliū cōmuniū a ſenſibilibꝰ per accn̄s ſicut enī ſēſibilia ꝑ accn̄s nō apprehēdūtur niſi inꝗ̄tū ſēſibilia ꝓpria apphendūtur ita nec ſēſibilia cōia. Nūꝗ̄ ēi viſus apprehēdit magnitudinē aut figurā niſi inꝗ̄tū apprehēdit coloratū ꝗ̄ ſēſibilia cōia ſētiūꝶ ꝑ accn̄s. Dicūt q̄dā ꝙ nō ſeq̇tur ꝓpter duo. Primo qꝛ ſēſibilia cōia ſunt ꝓpria ſēſus cōi ſicut ſēſibilia ꝓpria ſingl̄is ſēſibꝰ. Scḋo qꝛ ſēſibilia ꝓpria nō pn̄t eſſe ſine cōibꝰ. Sed cōtra primā rn̄ſionē arguit.ſ.t. qꝛ ſēſꝰ cōis eſt q̄dā potētia ad ꝗ̄ terminātur imutatiōes oīm ſēſuū ꝗ̄ īpoſſibile eſt ꝙ ſēſꝰ cōis habeat aliqḋ ꝓpriū obiectū qḋ non ſit obiectū ſenſus ꝓprij licet ſēſꝰ cōis circa illud habeat aliq̄s oꝑatiōes ꝓprias q̄s non hn̄t ſenſꝰ ꝓprij qꝛ diſcernit inter ſēſibilia diuerſoꝝ ſenſuū ſcʒ inter albū ⁊ dulce ⁊ ꝑcipit imutatiōes eoꝝ. Itē nō ſeq̇ꝶ hoc ē ꝓprium obiectū ſenſꝰ cōis ꝗ̄ nō ē ſēſibile ꝑ accn̄s reſpectu ſenſꝰ exterioris ſicut dulce ꝑ ſe eſt guſtabile tn̄ eſt ꝑ accn̄s viſibile. Nec valʒ.2. rō qꝛ nichil refert ad ſenſibile ꝑ accn̄s vtrū id ꝙ eſt ſubiectū ſēſibilis q̄litatꝫ ſit per ſe ſubiectum eius vl̄ non ignis ēi eſt ꝓprium ſubiectum caloris ⁊ tn̄ ſentiꝶ per accidens a tactu.

Et ideo dicendum ꝙ ſentire ꝯſiſtit ī quodam pati ⁊ alterari. Et ideo illud ꝙ facit dr̄ñiam ī hac alteratione ſēſꝰ hʒ per ſe habitudinem ad ſenſum ⁊ dꝛ ſēſibile ꝑ ſe alias āt eſt ſenſibile per accidens quod nullā dr̄ñiam facit circa mutationem ſenſus duobus aūt modis ꝯtingit facere dr̄ñiaʒ.1. qꝛ imprimit ſp̄eʒ ſenſus vt color imprimit ei vnā ſp̄em albedo ⁊ aliam nigredo aliomodo facit differentiam ꝗ̄tum ad modū immutationis. Qualitates ēi ſenſibiles mouent ſenſū corporaliter ⁊ ſitualiter. Et ideo aliter mouent in magno ⁊ paruo corpore in propinquo vel remoto ⁊ ſic predicta quinꝗ̄ ſunt ſenſibilia cōia ⁊ per ſe. Ad ſenſibile aūt ꝑ accidens duo requirūtur. Primo qḋ accidat per ſe ſenſibili. Secundo quod ſit apphenſū a ſentiente. Licet enim videam colorem petri ſi tn̄ non apprehendam eum tunc non video eum. Hec aūt apprehenſio eſt ab alio ſenſu vel ab intellectu nō tamen omne apprehenſum ꝑ intellectum eſt ſēſibile ꝑ accidens ſed quod ſtatim occurrit poſt rem ſenſatā ſic videmꝰ aliquē viuere qꝛ ꝑcipimꝰ eū loq̇ ⁊ ouis ꝑ auditū cognoſcit filiū, ¶ Notādū p̄terea ꝙ ſenſꝰ circa ꝓpria ſēſibilia nō hn̄t falſā cognitioneʒ niſi ꝑ accn̄s vnde ſolēt pōi ꝯditiōes req̇ſite ne fallaꝶ. Prima ꝙ organū ſit bene diſpoſitū vnde ꝓpter īfectōeʒ ligue ipſius īfirmi dulce iudicaꝶ amarū. Secūdo ꝓpter īdiſpoſitionē mediꝗ̄. Tertio ꝙ ſit debita diſtātia vnde viſū a lōge licet ſit albū nō tamē apparet ita eſſe, Alij ſupaddūt ꝙ obiectū ⁊ ſēſus ſe habeāt cōformiter vnde ſi obiectū vna vice moucreꝶ ⁊ alia vice q̇eſceret ⁊ ſimiliꝶ ſenſꝰ tūc aliter ⁊ aliꝶ iudicaret.

¶ Cōtra hec aꝛ. Prio ꝗ̄ ſēſibile cōe ꝓducat ſpeciem ī oculo ⁊ ꝑ ꝯn̄s ꝙ ſit ſēſibile ꝓprium qꝛ Sā.T.1. pte. q.17. ar.2. dicit ꝙ ī viſu eſt ſimilitudo figure. Itē ſi ſēſibile cōmune nichil imprimat preter illud